

А слугы-тъ му рекохъ : Ищешь ли прочее да идемъ да гы оплѣ-
вимъ ?

29. А той рече : Не, да не бы като плѣвите плѣвелы-тъ, да
истръгнете купно съ тѣхъ и пшеницъ-тъ.

30. Оставѣте да растѣтъ наедно и двѣ-тъ до жътвж ; и въ врѣ-
ме-то на жътвж-тъ ще рекъ на жътвари-тъ : Съберѣте първомъ
плѣвелы-тъ, и вържѣте гы на снопове за изгаряніе, а пшеницъ-тъ
съберѣте въ житницъ-тъ ми.

31. Другъ притчж имъ прѣдложи и каза : Подобно е царство не-
бесно на зърно синапово, което зѣ чловѣкъ и посѣя го на нивъ-
тъ си ;

32. Което наистинж е по малко отъ всички-тъ сѣмена ; но кога
порасте, най голѣмо е отъ вси-тъ злакове, и станува дърво, така
що идѣтъ птицы-тъ небесны и привитаватъ въ вѣтви-тъ му.

33. Другъ притчж имъ каза : Подобно е царство небесно на
квасъ, който като го зѣ жена, скры го въ три мѣры брашно, доклѣ
вкыснж всичко-то.

34. Всичко това исказа Иисусъ съ притчы на народъ-тъ, и безъ
притчы не имъ говоряше.

35. За да ся изпълни реченно-то отъ пророка, който казува :
Ще отвориж въ притчы уста-та си ; ще изрекж скрито-то отъ
създаніе міра.

36. Тогази Иисусъ остави народъ-тъ и дойде въ къщы. И при-
стѣпихъ при него ученици-тъ му и казувахъ : Истълкувай ни
притчъ-тъ за плѣвелы-тъ на нивъ-тъ.

37. А той отговори и каза имъ : Сѣятель-тъ на добро-то сѣме
е Сынъ чловѣческій ;

38. Нива-та е свѣтъ-тъ ; добро-то сѣме, тѣ сж сынове-тъ на
царство-то ; а плѣвелы-тъ сж сынове-тъ на лукаваго.

39. Враждебникъ-тъ, който гы посѣя, дяволъ-тъ е ; жътва-та е
скончаніе-то на вѣка ; а жътвари-тъ сж ангели-тъ.

40. И тѣй, както събиратъ плѣвелы-тъ и гы изгарятъ въ огнь-
тъ, така ще бжде въ скончаніе-то на тойзи вѣкъ.